

РЕШЕНИЕ

№ 7830

гр. София, 19.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 24.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дилиана Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **7692** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.107, ал.2 от Закона за автомобилните превози /ЗАвтП/.
Образувано е по жалба на Я. Д. Ж., подадена чрез адв.Ш., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № РД-14-2886/26.07.2022г. на директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“-С. към Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ /И./, с която на основание чл.106а, ал.1, т.1, б.“а“ и т.4, б.“б“ ЗАвтП временно е спрян от движение лек автомобил марка „Х.“, модел „Джаз“ с рег. [рег.номер на МПС] до отстраняване на нарушението, но за не повече от 12 месеца /т.1/ и временно е отнето свидетелството за управление на моторно превозно средство на водача Я. Д. Ж. с №[ЕИК] до отстраняване на нарушението, но за не повече от 1 година /т.2/.
Жалбоподателят моли за обявяване нищожността на оспорената заповед поради липса на компетентност на нейния издател, тъй като към датата на издаването ѝ не съществува Министерство на транспорта, информационните технологии и съобщенията, министърът на което се сочи, че е оправомощил директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ с правомощията да прилага ПАМ по чл.106 и чл.106а ЗАвтП. На следващо място се твърди незаконосъобразност на оспорената заповед поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила – прилагане на ПАМ без основание, тъй като вече е образувано административнонаказателно производство срещу Ж. и на следващо място поради издаване на акта при неизяснена фактическа обстановка.

Административният орган не събрал необходимите доказателства, свързани с деянието и дееца, не било отчетено, че той е специалист информационни технологии, работещ по безсрочен трудов договор. Еднократното му включване в приложението М. не го правело лице, което се занимава с обществен превоз. Административният орган не изложил мотиви по това обстоятелство. Неправилно бил приложен и материалният закон тъй като срокът, за който била приложена ПАМ по т.1 не бил определен точно, а нарушението нямало как да бъде отстранено, тъй като Ж. не се занимавал с обществен превоз по занятие. В нарушение на закона била приложена и ПАМ по т.2 от заповедта, тъй като срокът отново не бил определен, лицето не упражнявало посочената дейност по занятие. На практика административният орган без да има право за това лишил Я. Ж. от право да управлява МПС за срок от 1 година, с което пък било допуснато нарушение на чл.13 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи. В контекста на изложеното се мотивира несъответствие с целта на закона. В съдебно заседание изложеното се поддържа лично от жалбоподателя и чрез адв.Ш..

Ответникът по оспорването, редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява в съдебно заседание. В придружителното писмо, с което жалбата е администрирана до съда, изразява становище за законосъобразност на оспорения акт като предлага той да бъде оставен в сила. В условията на евентуалност заявява възражение по чл.78, ал.5 ГПК. Подробни съображения за неоснователност на жалбата са изложени в нарочно изготвено становище, приобщено по делото с административната преписка.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, от лице, което е негов адресат, при наличие на правен интерес от оспорването, с оглед неблагоприятното засягане на правната сфера на оспорващия. С оглед датата на връчване на акта – 01.08.2022г. и датата на завеждане на жалбата в деловодството на ответника – 08.08.2022г., съдът приема, че оспорването е реализирано в преклузивния 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

В съответствие с чл.107, ал.1 ЗАвтП, принудителните административни мерки по чл.106 и 106а се прилагат с мотивирана заповед на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" или упълномощени от него длъжностни лица. По делото е приета като доказателство Заповед № РД-01-553/23.11.2021г. на изпълнителния директор на И., с която на директорите на регионални дирекции „Автомобилна администрация“ са предоставени правомощията да прилагат с мотивирана заповед принудителните административни мерки по чл.106 и чл.106а ЗАвтП. В процесния случай с оспорената заповед е приложена ПАМ по чл.106а, ал.1, т.1, б. "а" и т.4, б. "б" ЗАвтП, която с оглед посоченото съдът намира за

издадена от компетентен административен орган в пределите на предоставената му власт.

Предвид съдържанието на чл.107 ЗАвтП съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателя относно наименованието и компетентността на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията, доколкото в случая е упражнено не правомощие на министъра, а на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“.

При издаване на оспорената заповед е спазено изискването за форма на административния акт – тя е издадена в изискуемата писмена форма и съдържа задължителните реквизити, предписани от чл.59, ал.2 АПК, доколкото в приложимия специален закон липсват конкретни изисквания към формата и съдържанието на акта. Посочени са фактическите основания за прилагане на правомощията по чл.106а, ал.1, т.1, б.„а“ и т.4, б.„б“ ЗАвтП, което е предпоставка за упражняване от съда на контрол за материална законосъобразност на акта – от фактическа страна заповедта е основана на констатациите, съдържащи се в съставения АУАН № 326546/26.07.2022г. и Протокол за извършена проверка в обект бл.№ АА 0056748 от 26.07.2022г. на служители от ГДФК „Оперативни дейности“, НАП, квалифицирани като нарушение на чл.6, ал.1 ЗАвтП. Съгласно посочената разпоредба обществен превоз на пътници и товари се извършва от превозвач, който притежава лиценз за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България, лиценз за извършване на международен превоз на пътници или товари - лиценз на Общността, удостоверение за регистрация за извършване на "Пътна помощ" или удостоверение за регистрация - за извършване на таксиметрови превози на пътници, и документи, които се изискват от този закон. За нарушение на изискването за извършване на обществен превоз на пътници въз основа на издаден лиценз в закона е предвидено прилагането на ограничителните мерки, визирани в глава IX от ЗАвтП – чл.106 и 106а. Видно от съдържанието на правната норма административният орган действа в условията на обвързана компетентност и при установено нарушение следва да приложи съответната ПАМ. Посочените разпоредби на § 1, т.4 и 5 ДР ЗАНН не намират приложение в конкретния случай – те са относими при налагане на административното наказание, но не намират приложение в развилото се административно производство.

В настоящия случай от посочените АУАН и протокол, както и от останалите писмени доказателства, приети по делото, се установява, че на 26.07.2022г. в [населено място], до Централна автогара С. жалбоподателят извършва обществен превоз на пътници срещу заплащане – превозени са двама пътници – инспекторите от НАП М. Д. и Й. А., по маршрут от [улица]до [улица], срещу сумата от 10 лева като контролната покупка на услуга е отразена в Протокол за извършена проверка в обект бл.№ АА 0056748 от 26.07.2022г. Автомобилът и шофьорът са наети посредством мобилно приложение М. като относно факта на поръчката по делото е приет като доказателство скрийншотът със следното съдържание „Зад волана е Я. с Х. Джаз цвят червен регистрационен номер 3182. Приятно пътуване!“. Отрадени са и началният и крайният адрес на дестинацията – [улица], [улица], както и цената на превоза – 9,80 лева. Превозът е извършен със собствения на жалбоподателя автомобил, за което по делото са приети съответните доказателства. Този автомобил, съгласно представените справки, извършени в хода на административното производство не е вписан към издаден лиценз за извършване на обществен превоз на пътници. Съставеният АУАН е

върчен на нарушителя като той собственоръчно е вписал, че няма възражения срещу констатациите на проверяващите. Върчен му е съответно и протоколът, съставен от служителите на НАП, в който са обективирани идентични констатации.

Предвид изложеното, не се установяват допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да обосноват отмяната на акта на самостоятелно основание. Заповедта е издадена при изяснена фактическа обстановка, след анализ на установените обстоятелства, при правилно приложение на относимите материалноправни разпоредби.

Целта на принудителните административни мерки е предотвратяването, преустановяването на административни нарушения или премахването на вредните последици от тях, по аргумент от чл.22 ЗАНН. Наложените мерки по чл.106а, ал.1, т.1, б."а" и т.4, б."б" ЗАвтП са от категорията на преустановителните, но за да бъде приложена ПАМ на основание чл.106а ЗАвтП, следва да е обективирано кумулативното наличие на две материалноправни предпоставки - от една страна да е извършен обществен превоз на пътници или товари, а от друга - превозът да се извършва с МПС, за което няма удостоверение за обществен превоз на пътници или товари или няма заверено копие към лиценза на Общността, по арг. от чл.6, ал.1 ЗАвтП.

Според дефиницията, дадена в § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на Закона за автомобилните превози, "Обществен превоз" е превоз, извършван за чужда сметка или срещу заплащане и икономическа облага, който се извършва с моторно превозно средство. Според т.2 на § 1 ДР ЗАвтП, "Превоз на пътници" е дейност на лице, което извършва услуги по извършване на превоз на пътници с моторно превозно средство за чужда сметка или срещу заплащане или икономическа облага. Легална дефиниция на понятието "Таксиметрови превози" се съдържа в § 1, т.26 ДР ЗАвтП и според нея това са превозите на пътници срещу заплащане, извършвани от регистрирани превозвачи или от водачи, извършващи дейността от името на регистриран превозвач, но за своя сметка, с леки автомобили до седем места, включително мястото на водача, които водачите държат в готовност, за да изпълнят пътуване до определена от клиента цел.

В конкретния случай от доказателствата по делото по безспорен начин се установява, че на 26.07.2022г. жалбоподателят е извършил превоз на пътници срещу заплащане. Горното е установено при извършена съвместна проверка от служители на И. и НАП, при която е съставен посоченият по-горе АУАН. Същият представлява официален документ с обвързваща материална доказателствена сила, по отношение на изложените в него факти и обстоятелства. Безспорно е установено също така, че лицето не е регистрирано като превозвач, който притежава лиценз за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България, лиценз за извършване на международен превоз на пътници или товари - лиценз на Общността, удостоверение за регистрация за извършване на "Пътна помощ" или удостоверение за регистрация - за извършване на таксиметрови превози на пътници, и документи, които се изискват от този закон.

Съгласно чл.106а, ал.1, т.1, б."а" ЗАвтП, за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка временно спиране от движение на моторно превозно средство до отстраняване на нарушението, но за не повече от 12 месеца, с което се извършва превоз на пътници или товари, без да има издадено удостоверение за обществен превоз на пътници или товари или няма

заверено копие към лиценза на Общността. Съгласно чл.106а, ал.1, т.4, б."б" ЗАвТП, за преустановяване на нарушението се прилага принудителна административна мярка временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който извършва обществен превоз на пътници или товари с моторно превозно средство, без да има издадено удостоверение за обществен превоз на пътници или товари или не е включено в списък към удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз на пътници, или без да има заверено копие към лиценз на Общността - до отстраняване на нарушението, но за не повече от една година

С оглед установените по делото факти съдът приема, че са изпълнени предпоставките на посочените правни норми, съответно приложените принудителни административни мерки са в съответствие с материалноправните разпоредби. Неоснователно намира съдът възражението, че в случая не следва да се прилага ПАМ, тъй като е образувано административнонаказателно производство – съгласно чл.22 ЗАНН принудителни административни мерки се прилагат за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях като според чл.23 ЗАНН случаите, когато могат да се прилагат принудителни административни мерки, техният вид, органите, които ги прилагат, и начинът за тяхното приложение, както и редът за тяхното обжалване се уреждат в съответния закон или указ. От съдържанието на чл.22 следва извод, че ПАМ могат да бъдат прилагани независимо от налагането на административно наказание, а от текста на чл.23 ЗАНН се налага извод за неоснователност на възражението за прилагане на ПАМ без основание.

Ирелевантно към законосъобразността на процесната заповед е обстоятелството, че жалбоподателят работи по трудово правоотношение като специалист по информационни технологии. Това възражение цели да обоснове тезата на защитата, че дейността обществен превоз на пътници не се извършва по занятие. Фактите, установени при извършената проверка обаче сочат на друг извод, доколкото на посочената в заповедта дата Ж. е извършил превоз на двама пътници срещу заплащане. Следва да се отбележи, че наличието на трудово правоотношение по безсрочен трудов договор не лишава работника/служителя от възможността и правото да реализира допълнителни доходи от друга, вкл. трудова дейност. От страна на жалбоподателя не са представени доказателства, които да оборват фактите и обстоятелствата, отразени в посочения АУАН и възпроизведени в процесната заповед. Извършеният превоз срещу заплащане е достатъчно основание за прилагане на процесната ПАМ.

По отношение възражението на жалбоподателя, свързано със срока, за който са приложени мерките по 106а, ал.1, т.1, б."а" и т.4, б."б" ЗАвТП, а именно до отстраняване на нарушението, но за не повече от 12 месеца/1 година, следва да се посочи, че мерките се прилагат до вписване на МПС в лиценз, но за да се гарантира, че мярката няма да засегне нарушителя в степен, по-голяма от необходимото, е определен и 12-месечен/1-годишен краен срок, с изтичането на който, независимо от това дали нарушението е отстранено или не, действието на ПАМ се прекратява. При проявлението на юридическите факти, съдържащи се в хипотезата на визираната норма, органът е длъжен да приложи предвидената в диспозицията ПАМ и то за посочения срок - до отстраняване на нарушението. Вярно е, че същият е относително определен, но това съвсем не е равнозначно на неопределеност, изискваща допълнително конкретизиране /в този смисъл Решение № 10262 от 14.11.2022г. по

адм. д. № 3820/2022г., VII отд. на ВАС/.

Процесната заповед е и съответна на целта на закона - забраната за извършване на превоз на товари срещу заплащане без лиценз/удостоверение за регистрация е абсолютна поради значимостта на ценностите, върху които тази професионална дейност рефлектира.

По изложените съображения съдът намери процесната заповед за законосъобразен административен акт, по отношение на който не са налице основания за отмяна по чл.146 АПК. Този извод обосновава неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Я. Д. Ж., подадена чрез адв.Ш., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № РД-14-2886/26.07.2022г. на директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“-С..

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: